

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agencia Națională de
Administrare Fiscală**

**Direcția Generală a Finanțelor
Publice a Județului Iași**

Str. Anastasie Panu nr.26, Iasi

Tel : +0232 213332

Fax : +0232 219899

e-mail : admin.isisjudx01.is@mfinante.ro

DECIZIA NR. DGc 349/23.05.2012

privind soluționarea contestației formulate de

S.C. "X" S.R.L. Iași

înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași sub
nr.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul aceleiași instituții cu adresa AIF nr., înregistrată la instituția noastră sub nr. din, cu privire la contestația formulată de **S.C. "X" S.R.L.** cu sediul social în, județul Iași, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului Iași sub nr., cod de înregistrare fiscală RO

Contestația este formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.

Suma contestată este în valoare totală de lei și reprezintă:

- lei - taxa pe valoarea adăugată;
- lei - accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată.

Contestația este semnată de către domnul Y, în calitate de administrator al societății, și poartă amprenta în original a ștampilei societății contestatoare.

Contestația este însoțită de Referatul cu propuneri de soluționare nr., semnat de conducătorul organelor care au încheiat actul atacat, respectiv Activitatea de Inspecție Fiscală Iași din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin care își menține punctul de vedere înscris în actele emise și propune respingerea în totalitate a contestației formulate de **S.C. "X" S.R.L. Iași**, ca neîntemeiată.

Contestația a fost depusă în termenul legal de 30 de zile prevăzut de art. 207 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere faptul că actele administrative fiscale au fost comunicate petentei sub semnătură de primire și aplicarea ștampilei în data de, conform adresei nr. aflată în copie la dosarul cauzei, iar contestația a fost depusă în data de, la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, unde a fost înregistrată sub nr. ... și transmisă ulterior la Activitatea de Inspecție Fiscală Iași, unde a fost înregistrată sub nr.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art. 205, art. 206, art. 207 alin.(1) și art. 209 alin.(1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C. "X" S.R.L. Iași, prin reprezentantul său legal, domnul Y, contestă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. din, întocmită în baza Raportului de inspecție fiscală nr. din ... de către Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice Județene Iași, referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de ... lei și obligațiile fiscale accesorii aferente în sumă de lei.

În susținerea contestației petenta motivează următoarele:

- Societatea este înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului cu codul CAEN 3011 „Construcția de nave și structuri plutitoare”, această activitate fiind scutită de TVA, în conformitate cu prevederile art. 143 alin. 1), lit. h) din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

- Conform contractelor încheiate cu partenerul din Italia - firma S, societatea contestatoare a efectuat prestări de servicii în Italia cu personal român și anume: modificarea, repararea și întreținerea de echipamente încorporate sau utilizate de nave, inclusiv echipamente de pescuit. Considerând că activitatea realizată este scutită de TVA atât în România cât și în Italia, petenta a emis către partenerul extern facturi fără TVA;

În situația de fapt, petenta consideră că actele normative invocate în Raportul de inspecție fiscală nu sunt aplicabile și relevante în acest caz, deoarece atât prestatorul de servicii, respectiv **S.C. "X" S.R.L. Iași**, cât și beneficiarul S, sunt scutite de plata taxei pe valoarea adăugată pentru activitatea pe care o desfășoară.

În concluzie, petenta solicită anularea actelor administrative emise de organele de inspecție fiscală.

II. Organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de Inspecție Fiscală Iași au efectuat la **S.C. "X" S.R.L. Iași** inspecția fiscală generală încheind Raportul de inspecție fiscală nr., care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., prin care au consemnat următoarele:

- Perioada supusă inspecției fiscale a fost:
 - 03.12.2009 - 31.12.2010 pentru impozitul pe profit;
 - 03.12.2009 - 31.08.2011 pentru taxa pe valoarea adăugată;

- 04.12.2009 - 31.08.2011 pentru contribuțiile de asigurări sociale, asigurări pentru șomaj și asigurări de sănătate, precum și pentru contribuția angajatorilor la Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale;
- Obiectul principal de activitate declarat al societății contestatoare este: cod CAEN 3011 "*Construcția de nave și structuri plutitoare*".

Organele de inspecție fiscală fac următoarele precizări cu privire la taxa pe valoarea adăugată:

- Prin adresa nr. primită de la Serviciul județean de informații fiscale, au fost informate că **S.C. "X" S.R.L. Iași** a efectuat livrări intracomunitare către codul, aparținând firmei S, cu sediul în localitatea Monfalcone, Italia, cod nedeclarat ca plătitor de TVA;

- În urma verificărilor efectuate, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea petentă, în perioada supusă inspecției fiscale, a efectuat servicii de construcții nave de croazieră în Italia pentru următorii beneficiari: M, în baza contractului de prestări servicii cu nr. din data de 07.12.2009 și S, cod, în baza contractului de prestări servicii cu nr. din data de 02.05.2011;

- Organele de inspecție fiscală au constatat că societatea petentă a efectuat în perioada supusă controlului livrări intracomunitare în sumă de lei către codul, care nu era în acea perioadă declarat ca plătitor de TVA pentru operațiuni intracomunitare, așa cum reiese din Raportul Compartimentului de schimb internațional de informații nr. privind neconcordanțele constatate între livrările și achizițiile intracomunitare raportate prin VIES, contestatoarea emițând eronat facturi fără TVA pentru aceste operațiuni;

- Din corespondența purtată de organele de inspecție fiscală cu Compartimentul de schimb internațional de informații din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași a rezultat că firma S, cu sediul în Italia,, nu deținea un cod valabil de identificare în scopuri de TVA, pentru perioada 01.01.2010-31.08.2011, deci **S.C. "X" S.R.L. Iași** trebuia să emită pentru firma din Italia facturi cu TVA;

- Organele de inspecție fiscală precizează că în conformitate cu prevederile art. 143, alin. (2), lit. a) și alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu dispozițiile Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 1.706 din 17 octombrie 2006 pentru aprobarea Procedurii de solicitare a verificării valabilității codului de înregistrare în scopuri de TVA și a datelor de identificare ale persoanelor înregistrate în scopuri de TVA în celelalte state membre, de către persoane înregistrate în scopuri de TVA în România, societatea contestatoare datorează taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei, aferentă livrărilor intracomunitare în sumă de lei efectuate către un neplătitor de TVA.

Pentru taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar, organele de inspecție fiscală au calculat majorări și penalități de întârziere aferente în sumă de lei, pentru perioada 25.08.2010-15.12.2011.

În concluzie, prin Referatul cu propuneri de soluționare nr. și prin completările ulterioare formulate prin adresa nr., depuse la dosarul cauzei, acestea își mențin punctul de vedere înscris în Raportul de inspecție fiscală nr. și propun respingerea contestației în totalitate, pentru suma de lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar și lei accesorii aferente, ca fiind neîntemeiată.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele invocate de contestatoare, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă organul de soluționare se poate pronunța asupra legalității stabilirii de către organele de inspecție fiscală a diferenței de taxă pe valoarea adăugată în sumă de lei și obligații fiscale accesorii aferente în sumă de lei, în condițiile în care temeiul de drept invocat de organele de inspecție fiscală în actele administrative fiscale emise nu are legătură cu situația de fapt prezentată și cu documentele existente la dosar.

În fapt, organele de inspecție fiscală au efectuat inspecția fiscală la **S.C. "X" S.R.L. Iași**, consemnând că societatea contestatoare este plătitoare de TVA începând cu data de 03.12.2009 și că în perioada verificată, 03.12.2009-31.08.2011, activitatea petentei a constat în realizarea de servicii diverse pentru firme din Italia, care au ca și obiect de activitate construcția de nave comerciale, în baza contractelor de prestări servicii încheiate cu acestea.

Obiectul de activitate al societății contestatoare declarat la Oficiul Registrului Comerțului este "*Construcția de nave și structuri plutitoare*", cod CAEN 3011, așa cum precizează petenta în contestația depusă și cum se menționează și în Raportul de inspecție fiscală nr.

Organele de inspecție fiscală au stabilit că, în perioada iulie 2010 - iunie 2011, **S.C. "X" S.R.L. Iași** a efectuat livrări intracomunitare în sumă de lei, către firma din Italia S, cod, pentru sumele facturate datorând taxa pe valoarea adăugată aferentă în sumă de lei, datorită faptului că, în conformitate cu prevederile art. 143, alin. (2), lit. a) din Codul fiscal, sunt scutite de taxă livrările intracomunitare de bunuri către o persoană care îi comunică furnizorului un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA, iar conform verificărilor efectuate de organele de inspecție fiscală rezultă că societatea din Italia este declarată ca plătitor de TVA pentru operațiuni intracomunitare începând cu data de 06.11.2011, la

momentul derulării operațiunilor supuse inspecției fiscale nedeținând un cod valabil de TVA pentru operațiuni intracomunitare.

Se reține faptul că societatea contestatoare motivează în cuprinsul contestației că prestarea de servicii legate de construirea de nave comerciale se încadrează de fapt în prevederile art. 143, alin. (1), lit. h) din Codul fiscal, această activitate fiind scutită de taxa pe valoarea adăugată, atât în România, cât și în Italia.

În acest sens, petenta depune la dosarul contestației următoarele documente:

- Copii după acordurile de achiziții de lucrări nr. din 19.06.2010 și nr. din 02.05.2011, încheiate de **S.C. "X" S.R.L. Iași** cu firma din Italia S, traduse în limba română, în fiecare acord specificându-se explicit: „Factura va fi emisă în regim fără TVA menționându-se acest lucru: operațiunea neimpozabilă TVA conform art. 8 bis alin. 1 litera E din DPR nr. 633 nr. 26/10/72 cu modificările ulterioare”;

De asemenea, din conținutul acestor acorduri rezultă că firma contestatoare a prestat următoarele servicii: „Integrare execuție întindere cabluri instalație electrică lumină exterioară” și „Construcție BOX”;

- Copii după factura seria, emisă de contestatoare către firma S, din care rezultă că s-au facturat servicii conform contract ..., fără TVA, operațiunea fiind considerată neimpozabilă în România;

- Declarația de intenție pentru achiziția sau importul de bunuri și servicii fără aplicarea taxei pe valoarea adăugată nr., făcută de societatea F, cu domiciliul fiscal în Italia orașul Trieste, pentru firma contractoare S;

- Cererea de interpelare făcută în data de 11.01.2012 de către domnul Y, în calitate de reprezentant legal al **S.C. "X" S.R.L. Iași**, persoană juridică română, la Agenția Finanțe Publice din Veneția, prin care acesta menționează că societatea pe care o reprezintă face parte din societatea consorțiu S și lucrează exclusiv în interiorul șantierelor F, executând prestări de servicii în domeniul construcțiilor navale pentru societățile din cadrul S.

În cerere se specifică că lucrările menționate sunt executate în urma unor comenzi emise în favoarea societății consorțiu de la societatea F și sunt distribuite de aceasta la firmele care fac parte din consorțiu.

Domnul Y precizează în această cerere că lucrările executate sunt neimpozabile în Italia iar oficiile financiare române contestă statutul lor neimpozabil, cerând vărsarea TVA, în acest sens având nevoie de atestarea formală a neimpozității TVA pentru serviciile prestate.

Până la data emiterii prezentei decizii de soluționare, nu s-a primit de la societatea contestatoare răspunsul solicitat autorităților fiscale din Italia.

Având în vedere documentele existente la dosarul cauzei, așa cum a fost constituit inițial, organul de soluționare competent a întreprins următoarele demersuri:

- Cu adresa înregistrată sub nr., a solicitat organelor de inspecție fiscală să transmită toate anexele la Raportul de inspecție fiscală nr. și corespondența purtată cu Serviciul Județean de Informații Fiscale în acest dosar;

- Prin adresa nr., înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași sub nr., organele de inspecție fiscală au transmis organului de soluționare o parte din anexele la raportul de inspecție fiscală, formularele prin care au solicitat Serviciului județean de informații fiscale date despre operațiunile intracomunitare realizate de societatea verificată și valabilitatea codurilor de înregistrare în scopuri de TVA a partenerilor săi și răspunsurile primite de la Compartimentul de schimb internațional de informații;

- Urmare documentelor primite de la organele de inspecție fiscală, prin adresa înregistrată sub nr., organul de soluționare a solicitat petentei copii după toate facturile emise în perioada iulie 2010 - iunie 2011 către firma S, care fac obiectul contestației și contractele încheiate cu firma din Italia, traduse în limba română. De asemenea, a cerut contestatoarei să specifice exact încadrarea legală a operațiunilor realizate, ținând cont de prevederile Codului fiscal și ale Ordinului ministrului economiei și finanțelor nr. 2.222 din 22 decembrie 2006 privind aprobarea Instrucțiunilor de aplicare a scutirii de taxă pe valoarea adăugată pentru operațiunile prevăzute la art. 143 alin. (1) lit. a)-i), art. 143 alin. (2) și art. 144¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și să depună documente doveditoare în acest sens;

- Prin adresa nr., înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași sub nr., **S.C. "X" S.R.L. Iași** a transmis doar copii după facturile și contractele solicitate, menționând că activitatea desfășurată de societate se încadrează în prevederile art. 143, alin. (1), lit. h) pct. 1 și pct. 3 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

Menționăm că din conținutul acordurilor încheiate cu firma S, traduse în limba română, rezultă că societatea contestatoare a realizat în Italia următoarele operațiuni: „Execuție instalații electrice provizorii chei”, „Execuție întindere cabluri instalație electrică lumină exterioară”, „Activitatea de montare a instalației electrice în diferite locuri ale A.M. pentru livrare”, „Reabilitare instalații provizorii și întreținere chei”, „Asistență pentru mutarea navei acord Fincantieri X158432 (îmbarcarea, mutarea la sol și la bord, aranjarea conform schițelor și standardelor Fincantieri)”;

- Urmare documentelor primite de la petentă, organul de soluționare a solicitat, prin adresa nr., punctul de vedere al organelor de

inspecție fiscală referitor la temeiul de drept invocat de acestea în actele administrative fiscale contestate, în raport cu documentele existente și motivațiile prezentate de petentă;

- Prin adresa nr., înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași sub nr. ..., organele de inspecție fiscală menționează că în timpul controlului a solicitat **S.C. "X" S.R.L. Iași** documente care să ateste încadrarea serviciilor prestate la art. 143, alin. (1), lit. h) pct. 1 și pct. 3 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, dar contestatoarea nu a prezentat documente în acest sens. Precizăm că la dosarul contestației nu se regăsesc dovezi care să ateste acest fapt – note explicative solicitate de organele de inspecție fiscală societății verificate și răspunsurile administratorului acesteia, precum și faptul că din Declarația dată în data de 20.12.2011 de către domnul Y rezultă că acesta a pus la dispoziția organelor de inspecție fiscală toate documentele solicitate.

De asemenea, în cuprinsul adresei organele de inspecție fiscală precizează că petenta nu poate beneficia de scutire conform art. 144¹ din Codul fiscal, întrucât nu efectuează operațiuni de intermediere, respectiv nu prestează servicii „în numele și în contul altei persoane”.

În această adresă organele de inspecție fiscală fac și următoarele precizări referitor la speța în cauză:

„În conformitate cu art. 133, aliniat (3) și art. 126, aliniat (1), litera b), locul de prestare a serviciilor către o persoană neimpozabilă este locul unde prestatorul își are stabilit sediul activității sale economice”;

„Astfel, în conformitate cu art. 126, aliniat (1), literele a)-d) din punct de vedere al taxei sunt operațiuni impozabile în România întrucât îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) operațiunile constituie o prestare de servicii, în sfera taxei, efectuate cu plată;

b) locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 133, așa cum am menționat anterior;

c) prestarea serviciilor este realizată de o persoană impozabilă, astfel cum este definită la art. 127 alin. (1), acționând ca atare;

d) prestarea serviciilor rezultă din una dintre activitățile economice prevăzute la art. 127 alin. (2).”

Concluzionând, fără a face nici o referire la temeiul de drept invocat în Raportul de inspecție fiscală nr. și în Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., organele de inspecție fiscală își mențin punctul de vedere înscris în actul contestat și propun respingerea contestației, ca fiind neîntemeiată.

Organul de soluționare reține, din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, puse la dispoziție de petentă, respectiv copii după facturi, contracte, declarație de intenție și cerere de interpelare, că nu

rezultă clar dacă serviciile prestate de aceasta pentru firma din Italia se încadrează în categoria operațiunilor scutite prevăzute la art. 143 alin. (1) lit. h) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, ținând cont de scopurile prevăzute de lege.

Referitor la temeiul de drept invocat de organele de inspecție fiscală în Raportul de inspecție fiscală nr. și în Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., precum că operațiunile realizate de societatea petentă nu sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată deoarece nu se încadrează în prevederile art. 143 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, operatorul din Italia necomunicându-i, la momentul derulării operațiunilor în cauză, furnizorului român un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA, organul de soluționare competent reține că scutiile invocate se referă strict la livrările intracomunitare de bunuri, iar din toate documentele analizate existente la dosarul cauzei rezultă clar că societatea contestatoare realizează, pe bază de contract, diverse prestări de servicii. Chiar organele de inspecție fiscală precizează acest fapt în Raportul de inspecție fiscală nr., menționând expres că activitatea desfășurată de societatea verificată este „servicii de construcții nave de croazieră în Italia” și că sumele facturate către S au fost înregistrate în balanța de verificare în cont 704 „Venituri din lucrări executate și servicii prestate”.

Astfel, rezultă că organele de inspecție fiscală nu au obținut și nu au utilizat toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului, nerespectând prevederile art. 7 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care dispun:

„Organul fiscal este îndreptățit să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului. În analiza efectuată organul fiscal va identifica și va avea în vedere toate circumstanțele edificatoare ale fiecărui caz.”

De asemenea, sunt incidente în cauză și dispozițiile art. 64, art. 65 și art. 105 din același act normativ, care precizează:

“Art. 64 - Documentele justificative și evidentele contabile ale contribuabilului constituie probe la stabilirea bazei de impunere. În cazul în care există și alte acte doveditoare, acestea vor fi luate în considerare la stabilirea bazei de impunere.”

“Art. 65

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.

(2) Organul fiscal are sarcina de a motiva decizia de impunere pe baza de probe sau constatări proprii.”

„Art. 105 - Reguli privind inspecția fiscală

(1) Inspecția fiscală va avea în vedere examinarea tuturor stărilor de fapt și raporturile juridice care sunt relevante pentru impunere.[...]”

precum și prevederile pct. 102.1 din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.1.050/2004, care menționează:

„102.1. La examinarea stării de fapt fiscale pentru stabilirea bazei de impunere, organul fiscal competent va avea în vedere toate documentele justificative și evidențele financiar-contabile și fiscale care constituie mijloace de probă și sunt relevante pentru stabilirea drepturilor și obligațiilor fiscale.[...]”

Prin urmare, având în vedere dispozițiile legale incidente în perioada verificată și situația de fapt prezentată, din care rezultă că prevederile legale invocate de organele de inspecție fiscală nu sunt aplicabile și relevante în cauză și că argumentele aduse de contestatoare nu sunt suficiente pentru a stabili corect situația sa fiscală, organul de soluționare nu se poate pronunța asupra legalității stabilirii diferenței de taxă pe valoarea adăugată și a obligațiilor accesorii aferente.

În speță sunt aplicabile prevederile art. 216 alin. (3) și alin. (3¹) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

“(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare ”,

(3¹) Soluția de desființare este pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, iar noul act administrativ fiscal emis vizează strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a pronunțat soluția de desființare”,

coroborate cu prevederile pct. 102.5 din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.1.050/2004, potrivit cărora,

“În cazul în care, ca urmare a desființării actului administrativ conform art. 185 alin. (3) din Codul de procedură fiscală, este necesară reverificarea unei perioade impozabile, aceasta se va efectua de către o altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a încheiat actul contestat.”,

cu precizarea că art.185 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, urmarea republicării și modificărilor și completărilor ulterioare a devenit art. 216 alin. (3).

și cu dispozițiile pct. 11.6. din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2137 din 25.05.2011, care stipulează :

“11.6. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.”

Totodată, în speță sunt aplicabile și prevederile art. 47 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

„(2) Anularea ori desființarea totală sau parțială, cu titlu irevocabil, potrivit legii, a actelor administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale principale atrage anularea, desființarea ori modificarea atât a actelor administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii aferente creanțelor fiscale principale individualizate în actele administrative fiscale anulate ori desființate, cât și a actelor administrative fiscale subsecvente emise în baza actelor administrative fiscale anulate sau desființate, chiar dacă actele administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii sau actele administrative fiscale subsecvente au rămas definitive în sistemul căilor administrative de atac sau judiciare. În acest caz, organul fiscal emitent, din oficiu sau la cererea contribuabilului, va emite un nou act administrativ fiscal, prin care va desființa sau modifica în mod corespunzător actele administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii sau actele administrative fiscale subsecvente.”

Organele de inspecție fiscală vor avea în vedere și prevederile art. 218 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează că:

“(3) În situația atacării la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă potrivit alin. (2) a deciziei prin care s-a dispus desființarea, încheierea noului act administrativ fiscal ca urmare a soluției de desființare emise în procedura de soluționare a contestației se face după ce hotărârea judecătorească a rămas definitivă și irevocabilă.”

Ca urmare, se va desființa Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr., pentru suma totală de lei, reprezentând taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei și obligații fiscale accesorii aferente în sumă de lei, urmând ca, în termen de 30 zile de la data comunicării deciziei, cu excepția prevăzută la art. 218

alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ținând cont de termenul de prescripție a dreptului organului fiscal de a stabili obligații fiscale prevăzut la art. 91 din același act normativ, Activitatea de Inspecție Fiscală Iași din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași, printr-o altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a încheiat actul contestat, să reanalizeze situația și să emită o nouă decizie, în conformitate cu prevederile legale în vigoare și cu cele reținute în prezenta decizie.

Pentru considerentele arătate mai sus și în temeiul art. 210 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare și, în baza Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2945/2010, Directorul executiv al Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași

DECIDE :

Art.1 Desființarea Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr., pentru suma totală de lei stabilită în sarcina **S.C. "X" S.R.L. Iași**, reprezentând :

- lei - taxa pe valoarea adăugată
- lei - accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată,

urmând ca în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, cu excepția prevăzută la art. 218 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ținând cont de termenul de prescripție a dreptului organului fiscal de a stabili obligații fiscale prevăzut la art. 91 din același act normativ, o altă echipă de control să reanalizeze situația pentru aceeași perioadă și aceeași bază de impunere, și să emită o nouă decizie, în conformitate cu prevederile legale în vigoare și cu cele reținute în prezenta decizie.

Art.2 Serviciul secretariat administrativ va comunica prezenta decizie contestatoarei și Activității de Inspecție Fiscală Iași din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași, spre a fi dusă la îndeplinire.

În conformitate cu prevederile art. 210 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, decizia emisă ca urmare a soluționării contestației este definitivă în sistemul căilor administrative de atac.

Împotriva prezentei decizii, contestatoarea poate formula acțiune în contencios administrativ, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Iași.

DIRECTOR EXECUTIV,

**ȘEF SERVICIU
SOLUȚIONARE CONTESTAȚII,**